

ស្ថាប័នសកម្មភាពកំចាត់មីនកម្ពុជា

ជំពូក ២០

ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមីន

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន

អាជ្ញាធរកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពកំចាត់មីន និងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន

អគារថ្មីផ្លូវលេខ ២៧៣កែង៥១៦ សង្កាត់ទួលសង្កែ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទលេខ : ០២៣-៨៨៥-៩៤១|០២៣-៨៨១-៤៩២

ទូរសារ : +885-23-881-308

អ៊ីម៉ែល : deth@cmaa.gov.kh

គេហទំព័រ : www.cmaa.gov.kh

Contents

ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមីន	3
សេចក្តីផ្តើម	3
១. វិសាលភាព	5
២. ឯកសារយោង	5
៣. វាក្យស័ព្ទ និងនិយមន័យ	5
៤. តម្រូវការទូទៅ	6
៥. ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន	6
៥១. គោលនយោបាយបរិស្ថាន	6
៥២. ស្វែងយល់អំពីបរិបទបរិស្ថាន	7
៥៣. កំណត់ និងវាយតម្លៃទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន	7
៥៤. កំណត់វិធានការការពារ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន	8
៥៥. ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន	8
៥៦. ការរៀបចំ និងបែងចែកភារកិច្ចនៃប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីន	9
៥៧. ការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការ	9
៥៨. ការត្រួតពិនិត្យទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន	10
៥៩. ការពិនិត្យ និងការកែលម្អ	10
៦. ទំនួលខុសត្រូវ និងភាគព្រកិច្ច	11
៦១. ការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរមីន	11
៦២. ការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីន	11
៦.៣ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ជំនួយ និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត	12
ឧបសម្ព័ន្ធ ក: ឯកសារយោង	13
ឧបសម្ព័ន្ធ ខ: គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីវិធានការការពារ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន	13
ឧបសម្ព័ន្ធ គ: គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន	20
ឧបសម្ព័ន្ធ ឃ: (ព័ត៌មាន (បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន	23

ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិនសេចក្តីផ្តើម

ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងសកម្មភាពមិនសេចក្តីផ្តើម គឺជាគោលបំណងសំខាន់របស់អាជ្ញាធរមិនប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនសហគមន៍រងផលប៉ះពាល់ ម្ចាស់ជំនួយ និងភាគីពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។ ការការពារបរិស្ថានទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងពីរាជរដ្ឋាភិបាល (ក្រសួង និងមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត) ដោយចាត់ទុកជាអាទិភាពនៃកិច្ចអភិវឌ្ឍ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា ។

សកម្មភាពមិនមិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខប្រជាជនប៉ុណ្ណោះទេ ក៏ផ្តល់នូវក្រឡានុវត្តភាពសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ស្របតាមផែនការអភិវឌ្ឍជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងគោលបំណងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងបរិស្ថានដោយសារគ្រប់ម៉ឺន គ្រាប់បែកចង្កោម និងសំណល់ជាតិផ្ទះពីសង្គ្រាមផ្សេងទៀត។ សកម្មភាពមិនមានឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានទៅលើបរិស្ថាន ប៉ុន្តែនេះមិនមែនមានន័យថាសកម្មភាពមិនទាំងអស់មិនមានផលប៉ះពាល់អាក្រក់ដល់បរិស្ថាននោះទេ។ ដូច្នេះ ការការពារ និងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ជាវិជ្ជមាន មានសារៈសំខាន់តាមរយៈការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានសមស្របដោយយកចិត្តទុកដាក់លើសកម្មភាពជាក់លាក់មួយចំនួន ដែលអនុវត្តដោយប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ធនធានដែលបានយកមកប្រើប្រាស់ និងបរិបទដែលប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនកំពុងអនុវត្ត និងប្រើប្រាស់។ ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិនជាការគាំទ្រដល់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិសកម្មភាពមិន ដែលមានចែងនៅក្នុងគោលបំណងទីប្រាំបី និងគោលដៅទីបួន។

ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានមានគោលបំណងពង្រឹងប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលនៃសកម្មភាពមិន ដើម្បីសម្រេចគោលបំណង និងគោលដៅដែលបានកំណត់។ កង្វះខាតការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិនអាចកាត់បន្ថយ ឬរារាំងដល់លទ្ធផលវិជ្ជមានពីប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន ព្រមទាំងអាចបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់រយៈពេលវែងនិងខ្លី ដល់បរិយាកាស (ទឹក ដី និងខ្យល់) របស់សហគមន៍ដែលរស់នៅជុំវិញទីតាំងប្រតិបត្តិការ។ បន្ថែមលើនេះ ក៏អាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ខូចខាតបរិស្ថាន និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនានា ដែលអាចនាំឱ្យមានចំណាត់ការតាមផ្លូវច្បាប់ និងបណ្តឹងទាមទារសំណងផ្សេងៗដែលអាចជាផលលំបាកសម្រាប់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន។ ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានទៅលើបរិស្ថាន អាចបង្កឱ្យជាបញ្ហាសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់តំបន់ផងដែរ។ ដូច្នេះការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានទាមទារឱ្យមានដំណោះស្រាយរួមទូលំទូលាយ ដែលអាចវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ផ្សេងៗ និងបង្កើនការយល់ដឹងអំពីការការពារបរិស្ថានដល់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនទាំងអស់។

អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនទទួលខុសត្រូវធានាថា រាល់សកម្មភាពមិនរួមមានការធ្វើផែនការ ការចាត់អាទិភាព ការស្រាវជ្រាវមិនបច្ចេកទេស ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស ការបោសសម្អាត និងការកម្ទេចគ្រឿងផ្ទុះ អនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធជាធរមានប្រកបដោយសុវត្ថិភាពប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលដោយមិនបង្កផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់មនុស្ស សត្វ រុក្ខជាតិ និងកត្តាបរិស្ថានផ្សេងទៀត។ បន្ថែមលើនេះ គួរផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការបោសសម្អាតដោយប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រ និងការកម្ទេចគ្រាប់ដែលអាចបង្កផលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថាន។ គោលបំណងទូទៅនៃការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិន គឺរក្សាស្ថានភាពបរិស្ថានបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិនឱ្យមានសភាពស្រដៀងគ្នា ឬប្រសើរឡើងជាងមុន ព្រមទាំងអាចប្រើប្រាស់ដីដែលបោសសម្អាតរួចតាមការគ្រោងទុក។

ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមីន មិនគួរជាបន្ទុកនៅក្នុងការងារបោសសម្អាតមីនឡើយ ហើយ ត្រូវអនុវត្តស្របគ្នាជាមួយនឹងស្តង់ដារជាតិជំពូកទី ១៩ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាពក្នុងសកម្មភាពមីន និង គោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងហានិភ័យក្នុងសកម្មភាពមីន។ គោលការណ៍គ្រប់គ្រងគុណភាព ដែលមានការ គ្រប់គ្រងដំណើរការកែលម្អ ការចូលរួមរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ និងការសម្រេចចិត្តផ្អែកលើភស្តុតាងជាក់លាក់ គឺជា គោលការណ៍រួមដែលយកមកអនុវត្តក្នុងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមីន។ ការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រកាត់ បន្ថយផ្ទៃដី (LR) ដោយមិនប្រើប្រាស់ការបោសសម្អាតទាំងស្រុង គឺជាវិធីសាស្ត្រប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព បំផុតមួយ ដែលបន្ថយផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាពមីនដោយផ្ទាល់លើផ្ទៃដី។

១. វិនិច្ឆ័យ

ស្តង់ដារនេះ បញ្ជាក់ពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវអប្បបរមាសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនទាំងនៅលើដី និងក្រោមទឹក រួមមានការធ្វើផែនការ ការការពារ និងវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដោយសកម្មភាពមិនមកលើបរិស្ថាន។ លក្ខខណ្ឌតម្រូវទាំងនេះត្រូវអនុវត្តដើម្បីធានាថា បរិស្ថានមិនត្រូវបានបំផ្លាញដោយសកម្មភាពមិន ហើយផ្ទៃដីត្រូវបានរក្សាស្រដៀងសភាពដើម ឬប្រសើរជាងមុន ក្រោយពេលប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ព្រមទាំងអាចប្រើប្រាស់ដីដែលបោសសម្អាតរួចតាមការគ្រោងទុក។

២. ឯកសារយោង

បញ្ជីឯកសារយោងមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ “ក” ដែលជាផ្នែកមួយនៃស្តង់ដារគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិន។ ស្តង់ដារនេះក៏អនុលោមតាមច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិនានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការការពារបរិស្ថានរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៣. វាក្យស័ព្ទ និងនិយមន័យ

- វាក្យស័ព្ទ និងនិយមន័យទូទៅដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងស្តង់ដារនេះមានដូចខាងក្រោម៖
- “**បរិស្ថាន**” សំដៅលើអាកាស ខ្យល់ ទឹក ដី ធនធានធម្មជាតិ រុក្ខជាតិ សត្វ មនុស្ស និងទំនាក់ទំនងរវាងពួកគេនៅទីតាំងប្រតិបត្តិការរបស់ស្ថាប័នក្នុងវិស័យមិន។
- “**ទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន**” សំដៅលើសកម្មភាពនានា ផលិតផល ឬសេវាកម្ម របស់ស្ថាប័នក្នុងវិស័យមិន ដែលអាចបង្ក ឬបង្កផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន។
- “**ផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន**” សំដៅលើការផ្លាស់ប្តូរសភាពបរិស្ថានទាំងវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានដោយផ្នែក ឬទាំងស្រុងដែលជាលទ្ធផលនៃទិដ្ឋភាពបរិស្ថានរបស់ស្ថាប័នក្នុងវិស័យមិន។
- “**ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន**” សំដៅលើឥទ្ធិពលដែលបង្កភាពអន្តរាយដល់បរិស្ថាន។ ការប្រៀបធៀបស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃការប្រើប្រាស់ដី និងស្ថានភាពនៃការប្រើប្រាស់ដីនៅពេលអនាគត គឺជាកត្តាសំខាន់ក្នុងការកំណត់ពីទំហំផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ជាតិ និងបទបញ្ញត្តិនានា។
- “**ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA)**” សំដៅលើដំណើរការនៃការកំណត់ ការប៉ាន់ស្មាន ការវាយតម្លៃ និងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដល់ដីរូបសាស្ត្រ សង្គម និងផលប៉ះពាល់បរិស្ថានផ្សេងទៀតនៃសកម្មភាពក្នុងនិងក្រោយពេលប្រតិបត្តិការ។
- “**វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន**” សំដៅលើវិធានការទាំងឡាយដែលបានអនុវត្តមុនពេល កំឡុងពេល និងក្រោយពេលប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើបរិស្ថាន។
- “**ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន (EMS)**” សំដៅលើផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសកម្មភាពមិន ដែលប្រើប្រាស់ដើម្បីគ្រប់គ្រងទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន បំពេញកាតព្វកិច្ចអនុលោមតាមច្បាប់ និងដោះស្រាយហានិភ័យនានាដែលអាចកើតមាន។
- “**ការហូរច្រោះ**” សំដៅលើដំណើរការសឹករិចរិលគុណភាពដី ការដាច់ចេញឬការហូរនាំដី និងសមាសធាតុ ផ្សេងៗទៀត និងលទ្ធភាពរក្សាសំណើម និងបាត់បង់ដីជាតិដី ដោយសារអាកាសធាតុ ទឹកហូរច្រោះ ឬកម្លាំងខ្យល់ ។

៤. តម្រូវការទូទៅ

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ត្រូវអនុវត្តឡើងដោយកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់បរិស្ថានមក ត្រឹមកម្រិតអប្បបរមា និងមានសុវត្ថិភាពដល់បុគ្គលិកបោសសម្អាតមិន និងប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្នុងសហគមន៍ រួមទាំង បុរស ស្ត្រី និងកុមារ។

ការធ្វើផែនការប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន ត្រូវរួមបញ្ចូលការវាយតម្លៃលើទិដ្ឋភាពបរិស្ថានដែលពាក់ ព័ន្ធ និងកំណត់វិធានការសមស្របមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន។ ការវាយតម្លៃ ចាំបាច់ត្រូវគិតគូរពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ (ភ្លៀងខ្លាំង ព្រឹត្តិការណ៍ធាតុអាកាសធ្ងន់ធ្ងរ រំកិលដី និងភាពរាំង ស្ងួត។ល។) និងបញ្ហាបរិធានបន្សំនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ត្រូវចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីធានាថា បរិស្ថាននៅការដ្ឋានបោសសម្អាត មិនរក្សាបាននូវសភាពដែលអាចប្រើប្រាស់ដីបោសសម្អាតរួច ស្របតាមគោលបំណងរំពឹងទុក។ ប្រតិបត្តិការ បោសសម្អាតមិន គួរកំណត់វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន តាមរយៈការពិចារណាអំពីតម្លៃដើម- ផលប្រយោជន៍នៃប្រតិបត្តិការ ដោយមានការព្រមព្រៀងជាមួយអាជ្ញាធរមិន។

ជាមួយគ្នានេះ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ នៅពេលរៀបចំការដ្ឋានប្រតិបត្តិការដូចជា ការសាងសង់តំបន់ រដ្ឋបាល ការដឹកជញ្ជូន ការហ្វឹកហ្វឺន ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀត។ល។ ត្រូវធានាថា មិនបង្កផលប៉ះពាល់លើ លក្ខខណ្ឌបរិស្ថាន សម្រាប់សហគមន៍អាស្រ័យផលចិញ្ចឹមជីវិត និងផ្គត់ផ្គង់សេដ្ឋកិច្ចនោះឡើយ។

៥. ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ត្រូវមានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន។ ប្រតិបត្តិការបោស សម្អាតមិនទទួលខុសត្រូវក្នុងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងដាក់ចេញវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ បរិស្ថាន ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីតម្រូវការថ្នាក់ជាតិ និងមូលដ្ឋានដោយមានការព្រមព្រៀងពីអាជ្ញាធរមិន។ ប្រតិបត្តិការ មានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នានា ដែល បានដាក់ចេញដោយអាជ្ញាធរមិន និងត្រូវមានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគុណភាពប្រកបដោយតម្លាភាព ដូចរៀបចំជា ឯកសារពិនិត្យវិធី និងមិនអនុលោមភាព (non-conformities) ។

៥.១ គោលនយោបាយបរិស្ថាន

អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវបង្កើត ពិនិត្យឡើងវិញ និងអនុវត្តស្តង់ដារគ្រប់គ្រង បរិស្ថានដែល៖

- សមស្របនឹងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន
- ដោយបញ្ជាក់ការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការការពារបរិស្ថាន
- បង្ហាញការប្តេជ្ញាចិត្តអនុវត្តដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិនានា
- បង្ហាញការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់លើការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិន
- ដោយផ្សព្វផ្សាយជូនភាគីពាក់ព័ន្ធ
- ត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសមស្រប តាមការចាំបាច់។

ថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់របស់អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវធានាថា៖

- មានធនធានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពស្របតាមស្តង់ដារនេះ
- មានបុគ្គលិកទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលគ្រប់គ្រាន់ និងមានការយល់ដឹងច្បាស់ពីតួនាទីរបស់ ខ្លួនក្នុងការការពារបរិស្ថាន

- ដាក់បញ្ចូលការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានទៅក្នុងបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការ (SOP) និងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ
- ការរៀបចំឯកសារទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំ និងធ្វើឡើងដោយ បើកចំហប្រកបដោយតម្លាភាព ព្រមទាំងមានជាភាសាផ្សេងបន្ថែមប្រសិនបើចាំបាច់ ដើម្បីជួយ ដល់ការយល់ដឹង
- ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិនរបស់ប្រតិបត្តិការ ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យ និងកែលម្អ ឱ្យប្រសើរឡើង។

៥.២ ស្វែងយល់អំពីបរិបទបរិស្ថាន

អាជ្ញាធរមិនត្រូវ៖

- កំណត់ និងវាយតម្លៃលើកាតព្វកិច្ចការពារបរិស្ថាននៃសកម្មភាពមិន ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិ និងអន្តរជាតិ (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ “ក”)
- ស្វែងយល់ពីការវិភាគថ្លៃដើម-ផលប្រយោជន៍ នៃការការពារបរិស្ថាន
- កំណត់ និងពន្យល់ពីកាតព្វកិច្ចការពារបរិស្ថានក្នុងស្តង់ដារសកម្មភាពមិនកម្ពុជា និងឯកសារយោង ពាក់ព័ន្ធនឹងការងារសកម្មភាពមិន
- កំណត់ និងសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុង សកម្មភាពមិន
- សម្របសម្រួលជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធជាតិ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីគាំទ្រនិងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវវិធាន ការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ និងការការពារបរិស្ថាន ព្រមទាំងបញ្ជ្រាបសន្តិសុខខិតខំប្រឹងប្រែងត្រួត គ្នា និងឆ្លើយតបទៅនឹងកង្វះខាតក្នុងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិន។

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវចាត់វិធានការសមស្របទាំងឡាយ ដើម្បីស្វែងយល់ពីតម្រូវការក្នុង ការការពារបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិន និងការរំពឹងទុករបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងសមាជិកសហគមន៍ (បុរស និងស្ត្រី) ។

ការយល់ដឹងពីបរិស្ថាន តម្រូវការ និងការរំពឹងទុករបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងសកម្មភាពមិន ត្រូវបានឆ្លុះ បញ្ចាំងនៅក្នុងការធ្វើផែនការ និងការដាក់ចេញនូវវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ និងការការពារបរិស្ថាន។

៥.៣ កំណត់ និងវាយតម្លៃទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន

សម្រាប់លក្ខខណ្ឌតម្រូវអប្បបរមា ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវកំណត់ វាយតម្លៃ និងចងក្រង ឯកសារស្តីពីទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន ធាតុចូល ផលិតផល និងសេវាកម្មដែលកើតចេញពីសកម្មភាពមិន រួមមាន៖

- ការបំបាត់ឧស្ម័នក្នុងខ្យល់
- ការបញ្ចេញទៅក្នុងទឹក
- ការបញ្ចេញទៅក្នុងដី
- ការប្រើប្រាស់វត្ថុធាតុដើម និងធនធានធម្មជាតិ
- ការប្រើប្រាស់ថាមពល
- ការបំបាត់ថាមពល
- ការបង្កើតកាកសំណល់។

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវកំណត់ទិដ្ឋភាពទាំងឡាយ ដែលអាចបង្កផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់ បរិស្ថាន ដូចខាងក្រោម៖

- ការហូរចេញ និងសំណើកដី
- ការបំពុលខ្យល់ ទឹក និងដី
- ការបន្ទប់បង្ហាក់ ការរំខាន ឬការបង្កអន្តរាយដល់សហគមន៍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ព្រៃឈើ និងសត្វ ព្រៃ
- សំរាម កម្ទេចកម្ទី សំណល់ និងការរិចរិលបរិស្ថាន
- ការខូចខាតតំបន់បេតិកភណ្ឌ និងវត្ថុបុរាណផ្សេងៗ។

នៅពេលធ្វើការវាយតម្លៃពីសារៈសំខាន់នៃបរិស្ថាន ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនគួរគិតគូរពីលក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យដូចខាងក្រោម៖

- ប្រភេទសកម្មភាពមិន
- ទំហំប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន
- ចំនួនកិច្ចប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន
- រយៈពេលប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន
- វេទយិតភាពបរិស្ថាននៅតាមការដ្ឋាន
- ភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃផលប៉ះពាល់
- តម្រូវការផ្នែកច្បាប់ ឬបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ
- ការរំពឹងទុករបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្នែកបរិស្ថាន
- ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានរួមគ្នាដែលអាចកើតមានលើបរិស្ថាន
- ទំនួលខុសត្រូវផ្នែកច្បាប់ ដែលអាចកើតមានឡើងពាក់ព័ន្ធទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន។

ត្រូវដាក់បញ្ចូលរាល់ទិដ្ឋភាពបរិស្ថានទៅក្នុងឯកសារផែនការ បទដ្ឋានប្រតិបត្តិការ និងក្នុងកំណត់ត្រា ផ្សេងៗ។

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនគួរវាយតម្លៃ និងប្រើប្រាស់ឱកាសដើម្បីការពារបរិស្ថានដោយប្រយោល តាមរយៈការធ្វើលទ្ធកម្មធនធាន ការបែងចែកការងារ ការដឹកជញ្ជូន ការស្តុកទុក និងការកម្ទេចចោលកាក សំណល់។

៥.៤ កំណត់វិធានការការពារ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវកំណត់វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថានសមស្រប និងមាន ប្រសិទ្ធភាពដោយគិតគូរពីហានិភ័យទាំងឡាយដែលអាចកើតមាន។

ចងក្រងឯកសារអំពីវិធានការការពារ កាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងដាក់បញ្ចូលវិធានការទាំង នោះទៅក្នុងលិខិតបញ្ជាការកិច្ច ផែនការប្រតិបត្តិការ បទដ្ឋានប្រតិបត្តិការ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

វិធានការការពារ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវមានបញ្ចូលផែនការឆ្លើយតបជាបន្ទាន់ ចំពោះឧបទ្វីបហេតុបរិស្ថាន និងផែនការបន្សំនឹងការបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ។

៥.៥ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ក្នុងកាលៈទេសៈខ្លះ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) សមស្រប ឬតម្រូវឱ្យមានជាចាំបាច់ (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ “ក” និង “គ”)។ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន គួរធ្វើនៅពេល៖

- ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនអាចនឹងកើតឡើងនៅក្នុង ឬក្បែរតំបន់ដែលកំណត់ថា ជាតំបន់ការពារបរិស្ថាន ឬតំបន់ដែលគេស្គាល់ថាអាចនឹងមានវេទនាភាពបរិស្ថាន
- មានលក្ខខណ្ឌតម្រូវជាកាតព្វកិច្ចផ្លូវច្បាប់ ឬកិច្ចសន្យា
- អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនកំណត់ថា ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានមានភាពចាំបាច់
- នៅពេលមានភាពមិនច្បាស់លាស់អំពីទំហំ ឬសារៈសំខាន់នៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន។

៥.៦ ការរៀបចំ និងបែងចែកភារកិច្ចនៃប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន

នៅពេលរៀបចំផែនការប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវពិចារណាលើគោលការណ៍ណែនាំក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ “គ” នៃស្តង់ដារនេះ។

ការរៀបចំផែនការប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវ៖

- សមស្របទៅនឹងបរិបទនៃបរិស្ថាន
- ពិចារណាលើកាតព្វកិច្ចផ្លូវច្បាប់ និងអនុលោមភាពទៅនឹងកាតព្វកិច្ចផ្សេងៗ
- ពិចារណាលើគោលបំណងប្រើប្រាស់ដីដែលបានបោសសម្អាតមិនរួច
- ស្វែងយល់ពីតម្លៃដើម-ផលប្រយោជន៍នៃវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន
- ត្រូវមានបញ្ចូលវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននានាដូចជា ការឆ្លើយតបជាបន្ទាន់ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ប្រែប្រួលអាកាសធាតុធ្ងន់ធ្ងរ ទឹកជំនន់ និងផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ (ភាពរាំងស្ងួត ឬអគ្គីភ័យ។ល។)
- ត្រូវអនុលោមតាមស្តង់ដារស្តីពីការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមិន។

៥.៧ ការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការ

អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានា ដូចមានចែងនៅក្នុងស្តង់ដារនេះ និងគោលការណ៍ណែនាំផ្សេងៗដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន និងផ្អែកតាមបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន។ នៅពេលអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន ប្រតិបត្តិការត្រូវពិចារណាលើគោលការណ៍ណែនាំក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ “គ” នៃស្តង់ដារនេះ។

អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ត្រូវចាត់តាំងអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការការពារបរិស្ថាននៅកន្លែងបោសសម្អាតមិន និងធានាអនុលោមភាពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការការពារបរិស្ថាន តាមរយៈការគ្រប់គ្រងគម្រោង ការអនុវត្តកិច្ចសន្យា និងដំណើរការប្រតិបត្តិការផ្សេងៗ។

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនទាំងអស់ត្រូវលើកកម្ពស់ចំណេះដឹង និងសមត្ថភាពការពារបរិស្ថានដល់បុគ្គលិក តាមរយៈការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាល។ ជាមួយគ្នានេះ គួរបញ្ជូនការការពារ និងការថែរក្សាបរិស្ថានក្រោយការបោសសម្អាតមិន ការចូលរួមផ្សេងៗរបស់សហគមន៍ ទៅក្នុងការអប់រំអំពីគ្រោះថ្នាក់ដោយសារយុទ្ធភាពគ្រឿងផ្ទុះ (EORE) ។ ប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីការឆ្លើយតប និងត្រៀមបម្រុងបន្ទាន់ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ឧបទ្វីបហេតុបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ។

វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតឡើងដើម្បីទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់បរិស្ថានជាអវិជ្ជមាន ការការពារបំពុល និងបំផ្លាញបរិស្ថាន (ដី ខ្យល់ និងទឹក) ។ បន្ថែមពីលើនេះ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីការពារផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់រុក្ខជាតិ និងសត្វព្រៃក្នុងអំឡុងពេលប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន។

មិនត្រូវបង្ហូរកាកសំណល់របស់មនុស្សចូលក្នុងទឹក ឬលើផ្ទៃដីឡើយ។ ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់លើបរិស្ថានដែលបណ្តាលមកពីកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន និងត្រូវចាត់វិធានការសមស្របនានា យកកាកសំណល់ចេញពីកន្លែងធ្វើការនៅពេលបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការ និងមុនពេលធ្វើការប្រគល់ដីដែលបានបោសសម្អាតរួច។ ត្រូវប្រមូល និងចោលសំរាមនៅកន្លែងដែលបានកំណត់។ ត្រូវសម្អាតសំរាមដែលកំពុងក្នុងអំឡុងពេលប្រមូលចេញ។ មិនត្រូវបង្ហូរទឹកស្អុយទៅលើដី ឬចូលប្រភពទឹក។

ការប្រើប្រាស់ ការជួសជុល និងការថែទាំឧបករណ៍បោសសម្អាតមិន ត្រូវធ្វើឡើងដោយកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់បរិស្ថាន និងអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន។

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន អាចធ្វើឡើងនៅក្នុងតំបន់វប្បធម៌ប្រវត្តិសាស្ត្រ ប៉ុន្តែអាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនត្រូវចាត់វិធានការការពារ មិនឱ្យមានការខូចខាតទីតាំងទាំងនោះ។

ពលវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលមានចែងលម្អិតក្នុងស្តង់ដារជាតិសកម្មភាពមិនបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការ ការបញ្ជាការកិច្ច ឬក្នុងឯកសារផ្សេងទៀតត្រូវអនុវត្តឱ្យបានពេញលេញ និងមានប្រសិទ្ធភាពអំឡុងពេលប្រតិបត្តិការ មុនពេលផ្ទេរ-ប្រគល់ផ្ទៃដី និងមុនចាកចេញពីការដ្ឋានរបស់ប្រតិបត្តិការ។

៥.៨ ការត្រួតពិនិត្យទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន

អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ត្រូវអនុវត្តប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យស្របតាមស្តង់ដារជំពូកទី៣ និងធានាថាតម្រូវការបរិស្ថានត្រូវបានដាក់បញ្ចូល។

ការឆ្លើយតបទៅនឹងភាពមិនអនុលោមដែលបង្កផលប៉ះពាល់លើបរិស្ថាន ត្រូវអនុវត្តទៅតាមស្តង់ដារជំពូកទី១៩ និងជំពូកទី៣។ ឧបទ្វីបហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់លើបរិស្ថានគួរតែត្រូវបានចាត់ទុកជាភាពមិនអនុលោមបន្ថែមលើនេះការស៊ើបអង្កេតនឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកតាមស្តង់ដារជំពូកទី៥។

ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ពីការប្រើប្រាស់ផ្ទៃដីដែលបានបោសសម្អាតរួច គួរបញ្ចូលការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន និងវិធានការនានាក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន។ ការវាយតម្លៃនេះ គួរគិតគូរទៅលើលទ្ធផលនៃការប្រើប្រាស់ដីដែលបានបោសសម្អាតមិនរួច ឧបទ្វីបហេតុបរិស្ថាន និងជម្លោះដីធ្លីដែលអាចកើតមាន។

៥.៩ ការពិនិត្យ និងការកែលម្អ

យោងស្តង់ដារជំពូកទី១៩ ការពិនិត្យឡើងវិញគួរបញ្ចូលទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន និងត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការចូលរួមពីថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាព ភាពសមស្រប និងអនុលោមតាមស្តង់ដារបរិស្ថានរបស់ប្រតិបត្តិការនីមួយៗ។

ការពិនិត្យឡើងវិញ គួរត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមតម្រូវការ កាលៈទេសៈ និងគួរពិចារណាលើចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- សកម្មភាពដែលបានធ្វើឆ្លើយតបនឹងការត្រួតពិនិត្យលើកមុន
- ការផ្លាស់ប្តូររបបបរិស្ថាននៃសកម្មភាពមិន
- ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ដែលរួមមាន៖
 - ការឆ្លើយតបចំពោះសេចក្តីត្រូវការ និងការរំពឹងទុករបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធស្តីពីការការពារបរិស្ថាន
 - ការអនុលោមតាមស្តង់ដារបរិស្ថាន
 - ភាពមិនអនុលោម និងសកម្មភាពកែតម្រូវ
 - ត្រួតពិនិត្យ វាស់វែង សវនកម្ម និងការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន។

- ឱកាសសម្រាប់ការកែលម្អការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន។

ការពិនិត្យឡើងវិញគួរមានការសម្រេចចិត្ត និងវិធានការដែលទាក់ទងនឹង៖

- ការកែលម្អការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន
- ការផ្លាស់ប្តូរការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន
- សកម្មភាពដែលត្រូវធ្វើ អ្នកទទួលខុសត្រូវ កាលវិភាគ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

លទ្ធផលនៃការពិនិត្យឡើងវិញ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយដល់បុគ្គលិក អ្នកគ្រប់គ្រង និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា។ ស្តង់ដានេះត្រូវពិនិត្យឡើងវិញតាមការចាំបាច់។

៦. ទំនួលខុសត្រូវ និងភាគព្រកិច្ច

៦.១ ការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរមិន

- ចងក្រងឯកសារនៃការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដូចមាននៅក្នុងស្តង់ដារជាតិសកម្មភាពកំចាត់មីនកម្ពុជាកិច្ចសន្យា គោលការណ៍ណែនាំ និងឯកសារផ្សេងៗផ្សេងទៀត
- ត្រួតពិនិត្យអនុលោមភាពនៃការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន
- ធានានូវការអនុវត្ត EIA ប្រសិនបើចាំបាច់
- ធានាថា ការការពារបរិស្ថានត្រូវបានយកមកពិចារណាក្នុងអំឡុងពេលរៀបចំផែនការប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីន
- រក្សាកំណត់ត្រានៃឧបទ្វីបហេតុបរិស្ថានដែលបានរាយការណ៍
- ក្នុងករណីចាំបាច់ធ្វើការស៊ើបអង្កេតលើឧបទ្វីបហេតុបរិស្ថាន
- ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអំពីទិដ្ឋភាពបរិស្ថានសំខាន់ៗនៃសកម្មភាពមីន រួមទាំងអនុសាសន៍សម្រាប់ឧត្តមានុវត្ត និងព័ត៌មានលម្អិតនៃឧបទ្វីបហេតុបរិស្ថានដល់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីន និងភាគីពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត
- សម្របសម្រួលការការពារបរិស្ថានជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធកម្រិតជាតិ និងអន្តរជាតិ។

៦.២ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីន

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីនត្រូវ៖

- បង្កើត ថែរក្សា និងពន្យល់នីតិវិធីប្រតិបត្តិការ ស្តីពីការការពារបរិស្ថានដែលស្របនឹងស្តង់ដារជាតិសកម្មភាពកំចាត់មីនកម្ពុជា ស្តីពីការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងសកម្មភាពមីន
- ចងក្រងឯកសារនៃការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត និងធានាថាបុគ្គលិកទាំងអស់ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាល និងយល់ដឹងអំពីតម្រូវការពាក់ព័ន្ធលើបរិស្ថាន
- ធានាថាការការពារបរិស្ថានគឺជាផ្នែកមួយក្នុងការរៀបចំផែនការ និងការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីន
- រក្សាកំណត់ត្រានៃការមិនអនុលោមបរិស្ថាន ឧបទ្វីបហេតុបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងការមិនផ្អែកតាមស្តង់ដារជាតិជំពូកទី៣ និងជំពូកទី១៩
- រាយការណ៍អំពីឧបទ្វីបហេតុបរិស្ថានសំខាន់ៗជូនដល់អាជ្ញាធរមិន។

៦.៣ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ជំនួយ និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត

- ម្ចាស់ជំនួយត្រូវស្វែងយល់ពីទិដ្ឋភាពបរិស្ថាននៃសកម្មភាពមិន និងផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតឡើង
- ម្ចាស់ជំនួយគួរតែលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការស្វែងយល់អំពីគុណតម្លៃនៃការការពារបរិស្ថាន និងវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ ក្នុងការចូលរួមកែលម្អស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមលើកម្រិតមូលដ្ឋាន និងថ្នាក់ជាតិ
- ម្ចាស់ជំនួយគួរតែបញ្ជាក់លើភាពចាំបាច់នៃតម្រូវការក្នុងការការពារបរិស្ថានដល់អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន
- អង្គការដែលសកម្មក្នុងការការពារបរិស្ថាន អាចចូលរួមធនធានដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការអនុវត្តវិធានការណ៍ការពារ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់លើបរិស្ថាន
- ភាគីពាក់ព័ន្ធគួរតែយល់ដឹងអំពីបញ្ហាប្រឈមក្នុងការការពារបរិស្ថាន ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិននៅពេលបង្កើតឧបករណ៍ ឬការកំណត់លក្ខខណ្ឌតម្រូវ។

ថ្ងៃ ០៩ ខែ ១២ ឆ្នាំ ២០២២
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ ០៩ ឆ្នាំ ២០២២

អគ្គលេខាធិការ

ព្រំ សុភមង្គល

ឧបសម្ព័ន្ធ កៈ ឯកសារយោង

ផ្នែកខ្លះៗនៃបទដ្ឋានខាងក្រោម ត្រូវបានដកស្រង់យកមកប្រើនៅក្នុងស្តង់ដារនេះ៖

- ស្តង់ដារជំពូក ២ “ការផ្តល់ប័ណ្ណទទួលស្គាល់ និងអាជ្ញាប័ណ្ណប្រតិបត្តិការជូនប្រតិបត្តិការ”
 - ស្តង់ដារជំពូក ៣ “ការត្រួតពិនិត្យប្រតិបត្តិការរបស់សម្ព័ន្ធមីន”
 - ស្តង់ដារជំពូក ៤ “ការរក្សាទុក ការដឹកជញ្ជូន និងការប្រើប្រាស់រំសេវផ្ទះ”
 - ស្តង់ដារជំពូក ៥ “សេចក្តីរាយការណ៍ និងការអង្កេតឧបទ្ធវហេតុគ្រោះថ្នាក់ក្នុងពេលដោះមីន”
 - ស្តង់ដារជំពូក ៨ “កិច្ចប្រតិបត្តិការកម្ទេចគ្រឿងផ្ទះ”
 - ស្តង់ដារជំពូក ១៥ “ការកាត់បន្ថយផ្ទៃដីចម្ការមីន”
 - ស្តង់ដារជំពូក ១៦ “ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម”
 - ស្តង់ដារជំពូក ១៩ “ការគ្រប់គ្រងគុណភាពក្នុងសកម្មភាពមីន”
 - ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិសកម្មភាពមីន ២០១៨-២០២៥។
- ប្រតិបត្តិការ គួរតែមានច្បាប់ចម្លងមុនពេលចាប់ផ្តើមកម្មវិធីរបស់សម្ព័ន្ធមីន។

ឧបសម្ព័ន្ធ ខៈ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីវិធានការការពារ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ខ.១. សេចក្តីផ្តើម

អនុសាសន៍ទូទៅមួយចំនួនពីមេរៀនដែលបានទទួល ផ្តល់នូវការណែនាំបន្ថែមសម្រាប់ការពារបរិស្ថាន និងវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់បរិស្ថាន ទាក់ទងនឹងសកម្មភាពមីន។ ឧបសម្ព័ន្ធនេះ ផ្តល់នូវការណែនាំបន្ថែមលើលក្ខណៈខុសៗគ្នានៃផលប៉ះពាល់ និងវិធានការកាត់បន្ថយនានាដែលអាចត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន។ គោលការណ៍នេះ ត្រូវបានផ្តល់ជូនសម្រាប់គោលបំណងណែនាំ ហើយមិនមានលក្ខណៈតឹងរឹង ឬគ្រប់ជ្រុងជ្រោយនោះទេ។

វិធីសាស្ត្រចម្បងមួយក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ទៅលើផ្ទៃដី និងរុក្ខជាតិ គឺតាមរយៈការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវគោលការណ៍កាត់បន្ថយផ្ទៃដី ដូចមានចែងលម្អិតនៅក្នុងស្តង់ដារជំពូកទី ១៥ ។

ខ.២. ការហូរច្រោះ និងសំណឹកដី

សំណឹកដីបណ្តាលមកពីដំណើរការធម្មជាតិដែលធ្វើឱ្យចលនាផ្លាស់ប្តូរទីតាំង ឬល្បាយដីហូរច្រោះ។ សំណឹកអាចកើតឡើងដោយសកម្មភាពរបស់មនុស្ស ដែលធ្វើឱ្យមានការរំខានដល់ផ្ទៃដីខាងលើ។ ល្បាយដីនៅផ្ទៃខាងលើអាចហូរច្រោះ និងសឹករិចរិល ដោយសារ ខ្យល់ ទឹករលក ឬលំហូរតាមជម្រាល។

សំណឹកដីកើតឡើងនៅពេលដែលការផ្លាស់ប្តូរជម្រៅដី ឬលក្ខណៈរូបវន្ត ឬសមាសធាតុធ្វើឱ្យខូចគុណភាពដី។ សំណឹកដីរួមមាន ការបាត់បង់ដីស្រទាប់ខាងលើដែលសំបូរទៅដោយសារធាតុចិញ្ចឹម/ជីវជាតិ តាមរយៈការសឹករិចរិល និងការបាត់បង់សារធាតុសរីរាង្គ ជាតិប្រៃ ជាតិអាស៊ីត និងការបាត់បង់ស្ថេរភាពនៃសណ្ឋានដី ។

វិធានការបន្ថយផលប៉ះពាល់ ត្រូវធានាថាប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវ និងរបស់សម្ព័ន្ធមីន មិនបង្កឱ្យមានការហូរច្រោះ ឬសំណឹកដីបន្ថែម។ ប្រសិនបើតំបន់ណាត្រូវបានរងផលប៉ះពាល់នៃការហូរច្រោះរួចហើយ គួរចាត់វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ទាំងនេះ។ វិធានការទាំងនេះរួមមាន៖

- កម្រិត ឬបង្រួមតំបន់ដែលមានការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស ដោយប្រើវិធីសាស្ត្ររបស់សម្ព័ន្ធដោយដៃ ឬគ្រឿងចក្រតាមរយៈប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវតាមគោលដៅ និងការរបស់សម្ព័ន្ធមីន

- ដាំឡើងវិញ (ឧទាហរណ៍៖ ស្មៅ ដើមឈើ ចាក់ដីបំពេញរណ្តៅ) បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន ឬអាចជ្រើសរើសពេលវេលាណាដែលសមស្រប
- ការពង្រាបដីឱ្យស្មើជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការផ្ទេរប្រគល់ដី បន្ទាប់ពីពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកទទួលបានផលក្នុងតំបន់
- ការរៀបចំប្រព័ន្ធលំហូរទឹក
- រៀបចំកាលវិភាគប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស និងបោសសម្អាតមិន ដែលអាចឱ្យការដាំដុះនៅទីតាំងនោះ ធ្វើទៅបានយ៉ាងឆាប់តាមតែអាចទៅរួច បន្ទាប់ពីប្រតិបត្តិការត្រូវបានបញ្ចប់
- កំណត់ពេលបោសសម្អាតមិនក្នុងកំឡុងពេលដែលដី និងព្រៃឈើមិនសូវងាយរងគ្រោះ
- ជានដីលើផ្លូវដែលមានជម្រៅជ្រៅ ឬរណ្តៅបំផ្ទុះ គួរតែត្រូវបានបំពេញឡើងវិញ ដើម្បីកាត់បន្ថយការហូរចេញ
- បំពេញដីដែលបានឈូសឆាយត្រឡប់ចូលក្នុងកន្លែងដែលរងផលប៉ះពាល់ (ឧទាហរណ៍៖ ដីដែលត្រូវបានរំលែក ឬឈូសឆាយយកចេញដោយគ្រឿងចក្រ)
- ត្រូវរក្សាទុកដីដែលបានយកចេញនៅក្នុងតំបន់ដែលមិនមានសំណឹកដី ក្នុងពេលកំពុងប្រតិបត្តិការ
- មិនត្រូវកាប់បំបែកស្រទាប់ដីខាងលើជាលក្ខណៈទ្រង់ទ្រាយធំ
- សហគមន៍មូលដ្ឋានត្រូវចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនៃការអនុវត្តវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់
- ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស និងការបោសសម្អាតគួរធ្វើឡើងនៅពេលដែលអាកាសធាតុមិនបង្កផលប៉ះពាល់ការហូរចេញ
- មិនត្រូវឱ្យមានរំខានចរន្តទឹក ឬបង្វែរលំហូរទឹកធម្មជាតិជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនឡើយ
- ប្រសិនបើចាំបាច់ត្រូវបង្វែរលំហូរទឹក ឬធ្វើទំនប់ទឹក ត្រូវពិភាក្សា និងសុំការយល់ព្រមពីម្ចាស់ដី ឬសហគមន៍មូលដ្ឋាន មុនពេលចាប់ផ្តើមការងារ
- ទំនាក់ទំនងនិងសម្របសម្រួលជាមួយសហគមន៍ជាប្រចាំ អំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការគ្រឿងចក្រ រួមទាំងការផ្តល់យោបល់ដល់ម្ចាស់អចលនទ្រព្យ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងសហគមន៍ពីការខូចខាតដែលអាចកើតមានដល់បរិស្ថាន។ បើចាំបាច់ គួរផ្តល់យោបល់/ដំបូន្មានក្នុងការកាត់បន្ថយការខូចខាតអប្បបរមាឱ្យម្ចាស់អចលនទ្រព្យ/ អ្នកត្រួតពិនិត្យដីដែលនៅជាប់នឹងការដ្ឋានសកម្មភាពមិន។

ខ.៣ . ការបំពុលខ្យល់ ទឹក និងដីដោយសារជាតិពុល និងសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវពិនិត្យតំបន់ជុំវិញ (រួមមានរុក្ខជាតិ និងសត្វព្រៃ) ដើម្បីបញ្ជាក់ថាតើនៅមានអំបែងគ្រាប់ សារធាតុពុល ឬសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ប្រសិនបើមានត្រូវចាត់វិធានការលុបបំបាត់ ឬកាត់បន្ថយសំណល់ក្នុងកម្រិតអប្បបរមា ដែលអាចរំខានដល់មនុស្ស សត្វព្រៃ និងព្រៃឈើ។

សមាសធាតុគីមីផ្សេងៗមកពីមិន គ្រាប់បែកចង្កោម សំណល់ជាតិផ្ទះពីសង្គ្រាម និងគ្រឿងផ្ទុះកែច្នៃអាចរលាយចូលក្នុងខ្សែទឹក និងមានប្រតិកម្មជាមួយវ៉ែដែលមានស្រាប់នៅក្នុងដី បង្កើតបានជាសារធាតុគីមីថ្មី។ សំបកគ្រាប់មិន រំសេវ សារធាតុពុលដែលលេចចេញពីគ្រាប់មិន (ជាពិសេសគ្រឿងផ្ទុះកែច្នៃ) នៅលើដី ឬនៅក្រោមដី អាចប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់លើគុណភាពដី តាមរយៈការផ្ទុះ ឬការលេចធ្លាយនៃសារធាតុពុលចេញពីសំបកគ្រាប់ ដែលបណ្តាលមកពីភាពច្រេះ ឬភាពពុកផុយ។

ផលវិបាកដែលបង្កដោយភាពច្រេះរបស់អំបែងគ្រាប់អាចបញ្ចេញសារធាតុលោហៈនានាដូចជា ធាតុ

ដែក ម៉ង់ហ្គាណែស ក្រូមីញ៉ូម ស័ង្កសី និងទង់ដែងជាដើម។ បរិមាណនៃសារធាតុពុលគ្រោះថ្នាក់ អាចលេចចេញក្រោយការប្រើប្រាស់អាវុធដែលមានសារធាតុផ្ទះខ្លាំង ។ នៅក្នុងតំបន់កសិកម្ម សារធាតុពុលអាចជ្រាបចូលទៅក្នុងខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្មម្ហូបអាហារ។ នៅពេលសារធាតុពុលជ្រាបចូលក្នុងដីហើយមានឥទ្ធិពលដល់សរីរាង្គមានជីវិត ដំណើរការនៃការប្រមូលផ្តុំនៃសារធាតុពុលនៅក្នុងសរីរាង្គមានជីវិតអាចចាប់ផ្តើមបង្កផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពមនុស្ស។

ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃដំណើរការទាំងនេះ គួរពិចារណាចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- ប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវ និងបោសសម្អាតមិនមិនគួរបង្កឱ្យមានសារធាតុពុលនៅក្នុងដី ខ្សែទឹក ឬខ្យល់ច្រើនពេកទេ
- ប្រសិនបើគ្រឿងផ្ទះមានភាពស៊ីករិចរិល ឬបាក់បែក គួរធ្វើការស៊ើបអង្កេតសមាសធាតុផ្សំនៃគ្រឿងផ្ទះ ដើម្បីវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដែលអាចកើតមានទៅលើដី ខ្សែទឹក និងព្រៃឈើ ហើយត្រូវកំណត់វិធានការកាត់បន្ថយកម្រិតផលប៉ះពាល់
- គួរស្វែងរកជំនួយបច្ចេកទេសសមស្របដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាសារធាតុពុល ដែលមានកម្រិតខ្ពស់នៅក្នុងដី ទឹក និងខ្យល់។

ខ.៤. ការបំពុលបរិស្ថានដែលបង្កដោយការកម្ទេចគ្រាប់មីននិងស.ផ.ស. និងកាកសំណល់គ្រោះថ្នាក់

គ្រាប់មីននិងស.ផ.ស. ត្រូវកម្ទេចចោលតាមវិធីណាមួយដែលមានផលប៉ះពាល់អប្បបរមាដល់បរិស្ថាន គួរប្រើប្រាស់វិធានការការពារ ប្រសិនបើគ្រាប់មីននិងស.ផ.ស. ត្រូវកម្ទេចនៅនឹងកន្លែង និងមានហានិភ័យដល់បរិស្ថាន (សម្លេង ការរញ្ជំរដី ការខូចខាតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធុល។)។ ទោះបីមានវិធានការការពារហើយក្តី ប្រសិនបើហានិភ័យអវិជ្ជមានដល់បរិស្ថាននៅតែមាន គួរពិគ្រោះយោបល់អំពីប្រតិបត្តិការនោះជាមួយប្រតិបត្តិករសកម្មភាពមីន អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងសមាជិកសហគមន៍។

- ការកម្ទេចគ្រាប់មីន និងស.ផ.ស. គួរធ្វើឡើងនៅកន្លែងដែលបានកំណត់ជាមុន ឬក៏ធ្វើឱ្យមានសុវត្ថិភាពអាចចល័តបាន។ ប្រសិនបើមិនអាចចល័តបានទេ ត្រូវកម្ទេចគ្រាប់នេះនៅនឹងកន្លែង។
- បំណែកគ្រាប់ដែលជាប្រភេទលោហៈធាតុ និងរំសេវគួរតែយកចេញ ដើម្បីកុំឱ្យរលាយសាយកាយចូលក្នុងខ្សែទឹក។

លើសពីនេះ ដើម្បីចៀសវាងវត្តគ្រោះថ្នាក់ប៉ះពាល់តំបន់ដែលមានសុវត្ថិភាព ប្រតិបត្តិករបោសសម្អាតមីនគួរតែ៖

- ហាមឃាត់ការចល័តគ្រាប់មីន និងស.ផ.ស. ចេញពីការដ្ឋាន លើកលែងតែការចល័តនោះបម្រើឱ្យការកម្ទេច ឬសកម្មភាពដែលមានការអនុញ្ញាត
- រក្សាសុវត្ថិភាពគ្រាប់មីនឬស.ផ.ស. ដែលត្រូវចល័តពីការដ្ឋានរហូតដល់គ្រាប់ទាំងនោះត្រូវ បានកម្ទេចចោល
- ធ្វើការពិនិត្យឱ្យបានហ្មត់ចត់នូវគ្រាប់មីននិងស.ផ.ស. និងសម្ភារទុកដាក់នានាដែលបានយកចេញពីការដ្ឋានសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល ស្របតាម CMAS 08 ដើម្បីបញ្ជាក់ថា 'គ្មានរំសេវផ្ទះ(FFE) និងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់'
- ពិនិត្យមើលយ៉ាងហ្មត់ចត់ជុំវិញទីតាំងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីនដោយគ្រឿងចក្រ ឬទីតាំងកម្ទេចគ្រាប់ ដើម្បីធានាថាមិនមានគ្រាប់មីនឬស.ផ.ស. ខ្ចាតចេញទៅក្នុងតំបន់ទាំងនោះ។

ប្រសិនបើមានការសាយភាយជាតិផ្ទះប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន រសេវ ឬសំណល់របស់វាអាចបំពុលដល់ដី និងទឹកហើយអាចមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់បរិស្ថាន។ លើសពីនេះទៀត សារធាតុអាសេបស្តុស សារធាតុគីមី និងសារធាតុរាវដ្រូមេន អាចត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងគ្រាប់រូកែត និងប្រព័ន្ធបំផុះ។ ជាមួយគ្នានេះអាវុធគីមីដែលអាចរកឃើញ ក្នុងនោះមានគ្រាប់បែក ក្លរីន និងឧស្ម័ន Mustard និងគ្រាប់ធ្វើពីលោហៈសំណល់អ៊ុយរ៉ាញ៉ូម ក៏អាចជាបញ្ហាប្រឈមផងដែរ។

ឧទាហរណ៍ផ្សេងទៀតនៃកាកសំណល់ដែលមានសារធាតុពុល និងគ្រោះថ្នាក់រួមមាន៖

- សារធាតុងាយឆេះ កាកសំណល់ខ្លាញ់ ប្រេងអ៊ីល តម្រងប្រេងឥន្ធនៈ(FOL)
- ថ្មពិល
- កាកសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ ថ្នាំពេទ្យចាស់ៗ និងសារធាតុគីមីដទៃទៀត។

កាកសំណល់ដែលមានសារធាតុពុល និងគ្រោះថ្នាក់ដែលបង្កដោយប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីន មិនត្រូវយកទៅកប់នៅក្នុងការដ្ឋាន ប៉ុន្តែត្រូវប្រមូល រក្សាទុក ដឹកជញ្ជូនទៅចោលនៅកន្លែងដែលមានការព្រមព្រៀងពីមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត។

ខ.៥ . ការបំពុលបរិស្ថានពីការដឹកជញ្ជូនសម្ភារដែលមានសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

ក្នុងអំឡុងពេលដឹកជញ្ជូនសម្ភារដែលមានសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ សារធាតុពុល ឬសារធាតុងាយឆេះ ដែលអាចបំផ្លាញបរិស្ថាន ត្រូវមានវិធានការប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីធានាថា ហានិភ័យត្រូវបានកាត់បន្ថយមកនូវកម្រិតអប្បបរមា។ វិធានការទាំងនេះ រាប់បញ្ចូលទាំង៖

- សម្ភារទាំងអស់ដែលត្រូវដឹកជញ្ជូន ត្រូវដាក់នៅក្នុងកុងតឺន័រដែលអាចកាត់បន្ថយ ឬការពារការកំពប់ ឬលេចធ្លាយ មកនៅកម្រិតអប្បបរមា
- ផ្ទុកសម្ភារក្នុងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដោយសុវត្ថិភាព
- យកចិត្តទុកដាក់ និងការពារអគ្គិភ័យចំពោះសម្ភារដែលត្រូវដឹកជញ្ជូន
- បើកបរយានយន្តដែលមានដឹកសម្ភារគ្រោះថ្នាក់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងប្រុងប្រយ័ត្ន
- យានយន្តដែលដឹកជញ្ជូនសម្ភារទាំងនេះត្រូវគោរពតាមបទបញ្ញត្តិជាតិ។

ស្តង់ដារជំពូកទី ៤ ស្តីពី “ការដឹកជញ្ជូន និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងផ្ទុះ” ផ្តល់នូវលក្ខណៈដាក់លាក់ និងគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការរក្សាទុក ការដឹកជញ្ជូន និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងផ្ទុះប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដល់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីននៅកម្ពុជា។

ខ.៦. ការថយចុះគុណភាពខ្យល់

ត្រូវមានវិធានការទប់ស្កាត់នៅពេលអនុវត្តការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាត ដែលអាចជះឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់គុណភាពខ្យល់។ ក្នុងករណីនេះ ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីនគួរដឹងអំពីទីតាំងរបស់សហគមន៍ ស្ថានភាពខ្យល់បក់ទូទៅនៅក្នុងតំបន់ និងកម្លាំងខ្យល់បក់នាំផ្សេង ធូលី និងផ្សេងពុល ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន។ ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីន គួរធានាថាផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់សហគមន៍ ដែលបណ្តាលមកពីការថយចុះគុណភាពខ្យល់ ត្រូវបានកាត់បន្ថយមកកម្រិតអប្បបរមា។

នៅពេលគុណភាពខ្យល់ថយចុះ អាចប៉ះពាល់ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាត មីនគួរទាក់ទងជាមួយសហគមន៍ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដើម្បីពន្យល់ពីកម្រិតនៃផលប៉ះពាល់ និងតម្រូវការ ជម្លៀសចេញប្រសិនបើចាំបាច់។

នៅពេលដែលមានការរំញ័រដី ឬសម្លេងរំខាន ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន គួរអនុវត្ត

វិធានការ ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ទាំងនោះ វិធានការទាំងនោះរួមមាន៖

- ក. ជ្រើសទីតាំងកម្ទេចឱ្យនៅឆ្ងាយពីតំបន់ដែលមានជម្រករស់នៅ
- ខ. កំណត់ទំហំសមស្របនៃការកម្ទេចនីមួយៗ
- គ. ប្រើប្រាស់រណ្តៅដើម្បីកាត់បន្ថយសម្លេង
- ឃ. ប្រើប្រាស់វិធានការការពារដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃការរំញ័រដី និងសម្លេង
- ង. ហាមឃាត់សកម្មភាពកម្ទេច នៅពេលមានលក្ខខណ្ឌឧតុនិយមមិនអំណោយផល ឧទាហរណ៍៖ ពពកទាបអាចបង្កើនសម្លេងរំខានខ្លាំង។

ខ.៧. ផលប៉ះពាល់លើសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិ

ខ.១.៧. សត្វព្រៃ

កិច្ចប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន មិនគួរមានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់សត្វព្រៃទេ។ អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ត្រូវស្វែងយល់អំពីធម្មជាតិដែលត្រូវការពារ ដែលអាចរងឥទ្ធិពលពីកិច្ចប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវ និងបោសសម្អាត ហើយត្រូវពិចារណាចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- ត្រូវដេញសត្វព្រៃមុនពេលកម្ទេចគ្រាប់
- រណ្តៅកម្ទេចគ្រាប់រួច គួរត្រូវបំពេញដីឡើងវិញ ឬទុកចោល ដោយគិតគូរពីប្រយោជន៍សម្រាប់ជម្រកសត្វមួយចំនួន ក៏ដូចជាហានិភ័យនៃសំណឹកដែលអាចកើនឡើង
- កំណត់ពេលវេលាសម្រាប់ប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន ដើម្បីជៀសវាងការរំខានដល់សត្វព្រៃក្នុងអំឡុងពេលបន្តពូជ/ចាំសំបុក
- កំណត់រយៈពេលក្នុងការកម្ទេចគ្រាប់ ដើម្បីកាត់បន្ថយជាអតិបរមានូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់សត្វព្រៃ។

ខ.២.៧. រុក្ខជាតិ

ការកាត់រុក្ខជាតិទំនងជាមិនអាចជៀសបាន ដើម្បីឱ្យការរាវរកមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការកាត់រុក្ខជាតិត្រូវធ្វើក្នុងកម្រិតតិចតួចបំផុត និងអនុលោមតាមបទបញ្ញត្តិជាតិជាធរមាន។ អាជ្ញាធរមិន និងប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនគួរពិចារណាដូចខាងក្រោម៖

- បើអាចជៀសវាងបាន រុក្ខជាតិទាំងឡាយដែលលូតលាស់យឺត និងប្រើប្រាស់ដោយសហគមន៍ មិនត្រូវកាត់ក្នុងអំឡុងពេលបោសសម្អាតមិនទេ
- រុក្ខជាតិទាំងឡាយដែលទប់ដីពីការសឹករិចរិល និងការពារពីការហូរច្រោះដី គួរតែរក្សាទុក ជាពិសេសនៅលើជម្រាលភ្នំ តាមបណ្តោយដងអូរ និងផ្លូវបង្ហូរទឹក
- មុននឹងកាត់រុក្ខជាតិត្រូវពិចារណាថា តើទីតាំងនោះត្រូវយកទៅប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងអ្វី បន្ទាប់ពីការបោសសម្អាតរួច (លំនៅដ្ឋាន វាលស្មៅ កសិកម្ម ឬឧស្សាហកម្ម) ។

ខ.៧ .៣. ផលប៉ះពាល់ពីការដុតរុក្ខជាតិ

គួរជៀសវាងការដុតរុក្ខជាតិ ប៉ុន្តែស្ថានភាពរុក្ខជាតិខ្លះអាចល្អប្រសើរឡើងក្រោយពេលមានភ្លើងឆេះ។ ស្ថានភាពព្រៃឈើទាំងនោះគួរត្រូវបានកំណត់មុនពេលដុត។ ខណៈពេលដែលប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធយល់ស្របគ្នាថាត្រូវដុតរុក្ខជាតិ គួរអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

- គួរពិភាក្សា និងឯកភាពគ្នារវាងម្ចាស់ដី ឬអ្នកប្រើប្រាស់ដី សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន

អំពីផែនការដុតរុក្ខជាតិ

- ការដុតរុក្ខជាតិ គួរធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីការបង្កើលសត្វព្រៃឱ្យរត់ចេញ និងមិនត្រូវដុតរុក្ខជាតិក្នុងអំឡុងពេលសត្វបន្តពូជ
- ពេលដុតរុក្ខជាតិ គួរផ្សព្វផ្សាយឱ្យម្ចាស់ដី ឬអ្នកប្រើប្រាស់ដី និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានដឹងអំពីប្រភេទមីន/ស.ផ.ស. និងគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗដែលអាចកើតឡើងបាន (អំបែង រំញ័រ ជាតិពុល ផ្សែង។ល។)
- មិនគួរដុតរុក្ខជាតិពេលយប់ ឬបណ្តោយឱ្យឆេះដល់ពេលយប់នោះទេ
- ពេលដុតរុក្ខជាតិ គួរមានបុគ្គលិក និងឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នៅនឹងកន្លែង ដើម្បីគ្រប់គ្រងស្ថានភាពនៅពេលចាំបាច់
- គួរពិចារណាស្ថានភាពខ្យល់ និងសំណើមមុនពេលដុតរុក្ខជាតិ
- បុគ្គលិកដែលចូលរួមក្នុងការដុតរុក្ខជាតិ គួរទទួលបានការពន្យល់អំពីផែនការដុត រួមទាំងនីតិវិធីសុវត្ថិភាព។

ខ.៨. ការបំពុលបរិស្ថានបណ្តាលមកពីកាកសំណល់នៅតាមការដ្ឋាន

គួរពិចារណាអំពីផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន អំឡុងពេលរៀបចំការដ្ឋានបោសសម្អាតមីន និងជុំវិញស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន។

គួរជ្រើសរើសការដ្ឋានបោសសម្អាតមីន និងកន្លែងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន ដែលកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ឱ្យនៅតិចតួចបំផុតដល់ដី ខ្សែទឹក រុក្ខជាតិ និងជម្រកសត្វព្រៃ។

ការតាំងជុំវិញស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន គួរពិគ្រោះយោបល់ជាមួយបុរស និងស្ត្រីនៅក្នុងសហគមន៍ដើម្បីធានាថាការស្នាក់នៅនេះមិនប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់លក្ខខណ្ឌតំបន់ សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ឬតម្លៃសង្គមនិងវប្បធម៌។

ខ.៨.១. បន្ទប់ទឹក

កាកសំណល់របស់មនុស្សមិនត្រូវបង្ហូរចូលក្នុងប្រភពទឹក ឬលើផ្ទៃដីឡើយ។ ក្នុងករណីដែលអាចធ្វើបាន បន្ទប់ទឹកបណ្តោះអាសន្នគួរសង់នៅតាមការដ្ឋានបោសសម្អាតមីន និងជុំវិញស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នដោយគិតគូរពីតម្រូវការរបស់បុរស និងស្ត្រី។

បង្គន់មួយគួរប្រើប្រាស់សម្រាប់មនុស្សយ៉ាងច្រើន ២០នាក់។ បង្គន់គួរត្រូវបានសាងសង់ស្ថិតនៅចម្ងាយយ៉ាងតិច ៦ម៉ែត្រពីកន្លែងស្នាក់នៅ ឬកន្លែងរៀបចំអាហារ និង២០ម៉ែត្រពីប្រភពទឹក ឬអណ្តូងទឹក។

ខ.៨.២. សំរាម

សំរាមដែលយកចេញពីការដ្ឋាន គួរបោះចោលនៅកន្លែងចាក់សំរាមដែលបានកំណត់ និងគួរកប់នៅទីតាំងដែលមានការឯកភាពពីសហគមន៍/អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។

គួរជ្រើសរើសទីតាំងរណ្តៅសំរាមឱ្យនៅឆ្ងាយពីផ្លូវទឹក និងអណ្តូង ហើយរណ្តៅដែលត្រូវដឹកកុំឱ្យប៉ះពាល់/បំពុលទឹកក្រោមដី។

មិនគួរកប់កាកសំណល់ដែលមានសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ (ឧទាហរណ៍៖ ផលិតផលប្រេងឥន្ធនៈ លោហៈធាតុគ្រោះថ្នាក់ជាដើម) ក្នុងដី។

ខ.៨.៣. ទឹកសំណល់

ប្រសិនបើគ្មានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទឹកសំណល់ (ទឹកបោកគក់ ទឹកងូត ឬទឹកពីផ្ទះបាយ) គួរបង្ហូរទឹកសំណល់ទាំងនេះចូលរណ្តៅដែលមានទំហំសមរម្យ។ រណ្តៅទឹកសំណល់នេះគួរស្ថិតនៅឱ្យឆ្ងាយពីប្រភពទឹកនិងអណ្តូង។

ខ.៩. ការផ្គត់ផ្គង់ និងប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងមូលដ្ឋាន

ការផ្គត់ផ្គង់ និងប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងមូលដ្ឋាន គួរធ្វើយ៉ាងណាជៀសវាងការប៉ះពាល់ដល់ការប្រើប្រាស់ទឹករបស់សហគមន៍ លើកលែងតែទទួលបានការយល់ព្រមពីពួកគាត់។

ខ១.០. ទីតាំងប្រើប្រាស់ប្រេង) ប្រេងឥន្ធនៈ ប្រេង និងប្រេងអិល(

ការប្រើប្រាស់ ជួសជុល និងថែទាំឧបករណ៍បោសសម្អាតមិន គួរអនុវត្តយ៉ាងណាដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់បរិស្ថាន និងអនុលោមតាមបទបញ្ញត្តិជាតិជាធរមាន។

ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនគួរមាននីតិវិធីដើម្បីទុកដាក់ និងសម្អាតពេលប្រេងកំពប់ភ្លាមៗ។ គួរប្រមូលរបស់ (ក្រណាត់ ក្រដាស កេសជាដើម) ដែលប្រឡាក់ប្រេង ទៅបោះចោលនៅកន្លែងចាក់សំរាម។

ប្រសិនបើចាំបាច់គួរបង្កើតកន្លែងស្តុកប្រេង និងចាត់វិធានការដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពក្នុងការរក្សាទុកប្រេង និងមិនបំពុលដី ឬទឹកក្រោមដី។ វិធានការទាំងនេះរួមមាន៖

- ហាមដាក់ទីតាំងកន្លែងស្តុកប្រេងស្ថិតនៅតិចជាង ៣០ ម៉ែត្រពីប្រភពទឹក
- ត្រូវត្រួតពិនិត្យធុងស្តុក និងឧបករណ៍ផ្ទេរប្រេងទាំងអស់ជាប្រចាំ ដើម្បីធានាថាមិនមានការលេចធ្លាយ
- ការចាក់ប្រេងយានយន្ត និងឧបករណ៍ផ្សេងទៀតត្រូវបានធ្វើឡើងលើផ្ទៃរឹង ឬប្រើប្រាស់ថាសត្រង់ដើម្បីធានាថាប្រេងដែលកំពប់ត្រូវបានទុកដាក់ និងចាក់ចោលដោយមិនប៉ះពាល់ទៅលើបរិស្ថាន។

ខ១.១. ទីតាំងថែទាំ និងជួសជុល

ប្រសិនបើការថែទាំ ជួសជុល ឬលាងសម្អាតយានយន្ត ម៉ាស៊ីន និងឧបករណ៍ផ្សេងៗនៅការដ្ឋាន ជាការចាំបាច់ ត្រូវមានទីតាំងមួយជាក់លាក់សម្រាប់ការងារទាំងនេះ។ វិធានការការពារបរិស្ថានដែលគួរអនុវត្តរួមមាន៖

- មិនត្រូវបង្ហូរទឹកសំណល់ចូលប្រភពទឹក
- ប្រេងដែលប្តូរចោលត្រូវប្រើថាសត្រង់សម្រាប់ផ្ទុក ឬឧបករណ៍សមរម្យផ្សេងទៀត ហើយត្រូវទុកដាក់ និងចាក់ចោលដោយមិនប៉ះពាល់ទៅលើបរិស្ថាន
- គ្រឿងបន្លាស់ប្រើប្រាស់រួច ឬសំរាមផ្សេងទៀត (លើកលែងប្រេងដែលប្តូរចោល) ត្រូវបោះចោលដូចសំរាមផ្សេងទៀត។

ខ.១២. ពេលបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន

ពេលបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន គួរប្រមូលយកចេញនូវ សំណង់នានា ឧបករណ៍ សម្ភារលើកលែងតែស្លាកសញ្ញាសម្គាល់កន្លែងដែលមិនទាន់បោសសម្អាតផ្សេងទៀត។ រណ្តៅបង្គន់ រណ្តៅទឹកកខ្វក់ និងរណ្តៅសំរាមគួរចាក់ដីបំពេញ ដើម្បីការដុះឡើងវិញនៃរុក្ខជាតិ និងការពារការហូរច្រោះ។

ប្រសិនបើសម្ភារ ឬឧបករណ៍មួយចំនួនដែលយើងលែងត្រូវការ ប៉ុន្តែសហគមន៍អាចប្រើប្រាស់បានយើងគួរប្រគល់សម្ភារ និងឧបករណ៍ទាំងនោះជូនពួកគាត់។

គួរសម្អាតតំបន់រដ្ឋបាល និងតំបន់បោសសម្អាតមិន/គ្រាប់រួច ដោយយកចេញសម្ភារ ឧបករណ៍ដែលប្រើប្រាស់រួច និងសំណល់អំបែងគ្រាប់ផ្សេងៗ។ នៅពេលដែលមានឱកាសគួរលើកកម្ពស់ ឬផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍បរិស្ថាន (ឧទាហរណ៍៖ ដាំដើមឈើ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវជម្រកសត្វព្រៃ)។

នៅពេលប្រតិបត្តិការកម្ទេចគ្រាប់ត្រូវបានបញ្ចប់ ទីតាំងតំបន់ដែលបានប្រើប្រាស់គួរត្រូវបានកែលម្អស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃស្តង់ដារ និងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងសហគមន៍។ ប្រសិនបើចាំបាច់ ដីដែលបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រតិបត្តិការបំផ្ទុះអាចត្រូវបានផ្ទេរប្រគល់ជាផ្លូវការ។

១១.៣. ហានិភ័យដល់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ឬប្រវត្តិសាស្ត្រ

ការអនុវត្តសកម្មភាពមិននៅទីតាំងតំបន់វប្បធម៌ ឬប្រវត្តិសាស្ត្រ ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិនគួរចាត់វិធានការការពារការខូចខាតដល់ទីតាំងបេតិកភណ្ឌទាំងនេះ ។

គ្រាប់មីនឬស.ផ.ស. ដែលបានរកឃើញនៅក្នុងការដ្ឋានប្រតិបត្តិការ យើងត្រូវចល័តគ្រាប់ទាំងនេះទៅទីតាំងផ្សេងដើម្បីកំទេចចោល។ ប្រសិនបើគ្រាប់ទាំងនេះមិនមានសុវត្ថិភាពក្នុងការចល័តទៅទីតាំងផ្សេងហើយត្រូវកំទេចចោលនៅនឹងកន្លែង គួរអនុវត្តវិធានការការពារដ៏សមស្រប។

ប្រសិនបើរកឃើញវត្ថុនៅក្នុងអំឡុងពេលប្រតិបត្តិការ ហើយសង្ស័យជាវត្ថុបុរាណ គួរផ្អាកប្រតិបត្តិការបណ្តោះអាសន្ន និងរាយការណ៍ទៅអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ។

ឧបសម្ព័ន្ធ គៈ គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន

គ.១. ប្រើប្រាស់ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA

ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA គឺជាឧបករណ៍សំខាន់ក្នុងការសិក្សាអំពីផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តក្នុងការចាត់វិធានការណ៍ការពារ និងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ ដែលតម្រូវដោយច្បាប់ជាតិស្តីពីការការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ។ ជាមួយគ្នានេះ វាក៏អាចជួយសម្រួលដល់ការសហការជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA គឺជាដំណើរការផ្លូវការ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយមួយ ក្នុងការផ្តល់ទំនុកចិត្តដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធជា រាល់ទិដ្ឋភាពបរិស្ថានដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវបានកំណត់ និងវាយតម្លៃត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងមានវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់សមស្រប និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ រាល់ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមិន ការធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA អាស្រ័យទៅលើទំហំ តម្លៃ បេរីវេលានៃប្រតិបត្តិការ ឬចំងាយនៃទីតាំងប្រតិបត្តិការទៅតំបន់បរិស្ថាន ដែលអាចទទួលផលប៉ះពាល់ខ្លាំង។ ស្ថាប័នទាំងអស់នៅក្នុងវិស័យមិន ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យយល់ច្បាស់ពីវិធីសាស្ត្រក្នុងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA និងប្រកាន់ខ្ជាប់គោលការណ៍សមស្របក្នុងការការពារបរិស្ថាន នៅតាមការដ្ឋានប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន។

គ.២. សម្រាប់អាជ្ញាធរមិន

អាជ្ញាធរមិនត្រូវធានាថា ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA ត្រូវបានអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បីកំណត់លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅនានាសម្រាប់ប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន ដើម្បីការពារបរិស្ថាន និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដែលអាចកើតឡើង។ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យខាងក្រោមផ្តល់នូវចំណុចសំខាន់ៗដែលអាជ្ញាធរមិនគួរយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការបំពេញនូវទំនួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន៖

- ❖ ការងាររបស់៖
 - កំណត់ឯកសារគោលនយោបាយ និងច្បាប់បរិស្ថាននៅថ្នាក់ជាតិ និងអន្តរជាតិដែលអាចមាន

ឥទ្ធិពលលើប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវ និងការបោសសម្អាត

- ធ្វើការសិក្សាលើឯកសារនានាស្តីពីទិដ្ឋភាពបរិស្ថាននៃតំបន់ដែលមាន SHA និង CHA
- កំណត់លក្ខខណ្ឌ និងគោលដៅសម្រាប់ការការពារបរិស្ថាន និងការរៀបចំវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន
- កំណត់ភាគីពាក់ព័ន្ធកម្រិតមូលដ្ឋានជាតិ និងអន្តរជាតិដែលយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើទំនាក់ទំនងការបោសសម្អាតមិន និងបរិស្ថាន
- កំណត់ប្រភពសម្រាប់ការកសាងសមត្ថភាពបន្ថែម ឬថវិកា ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាបរិស្ថាន។

❖ ការងារទីវាល៖

- ប្រសិនបើចាំបាច់ អាជ្ញាធរមិនគួរកំណត់ និងសម្របសម្រួលការចាត់តាំងមន្ត្រីជំនាញពីស្ថាប័នផ្សេងដើម្បីអនុវត្តការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA នៅទីវាល
- ធ្វើការសាកសួរភាគីពាក់ព័ន្ធ និងសមាជិកសហគមន៍មូលដ្ឋានរួមទាំងបុរស និងស្ត្រីពីក្រុមផ្សេងៗគ្នា អំពីកង្វល់ផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន
- កំណត់ជនបង្គោលសម្រាប់ទំនាក់ទំនង (PoC) ក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធ
- បំពេញបន្ថែមការអនុវត្តការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA ជាមួយនឹងចំណេះដឹង និងព័ត៌មានដែលបានមកពីអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងមូលដ្ឋាន
- ពិនិត្យមើលសុពលភាពនៃលទ្ធផលនៃការសិក្សាលើឯកសារនានា
- ពិនិត្យមើលសុពលភាពនៃលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលបានស្នើ និងលទ្ធភាពនៃការសម្រេចបាននៃគោលដៅ។

❖ ការដាក់ភារកិច្ច ឬការដាក់ដេញថ្លៃគម្រោង៖

- ឯកសារគោលនយោបាយ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធត្រូវផ្តល់ជូនសម្រាប់អ្នកទទួលភារកិច្ចអនុវត្តការងារ ឬអ្នកចូលរួមដេញថ្លៃ
- ការដាក់ភារកិច្ច ឬការដាក់ដេញថ្លៃគម្រោង ត្រូវបញ្ជាក់លក្ខខណ្ឌតម្រូវនានាក្នុងការការពារបរិស្ថានដែលបានកំណត់នៅក្នុងឯកសារវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA
- ឯកសារនៃការដាក់ភារកិច្ច ឬឯកសារនៃការដាក់ដេញថ្លៃគម្រោង ត្រូវបញ្ជាក់ពីគោលដៅសម្រាប់ការការពារបរិស្ថាន ដែលបានកំណត់នៅក្នុងឯកសារវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA
- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការជ្រើសរើសអ្នកចូលរួមដេញថ្លៃ គួរមានការវាយតម្លៃអំពីសមត្ថភាពរបស់ប្រតិបត្តិករដេញថ្លៃ ក្នុងការបំពេញលក្ខខណ្ឌនានា និងគោលដៅដែលបានកំណត់នៅក្នុងឯកសារវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA
- ប្រតិបត្តិករដែលបានទទួលភារកិច្ច ឬជោគជ័យក្នុងការដេញថ្លៃ ត្រូវផ្តល់ផែនការការពារបរិស្ថាន និងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត(គោលការណ៍ និងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ) មកអាជ្ញាធរមិន
- រាល់ទំនួលខុសត្រូវនៃការអនុវត្តការងារ ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវតែជាផ្នែកមួយក្នុងឯកសារនៃការដាក់ភារកិច្ច ឬការដេញថ្លៃគម្រោង។

❖ ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃក្នុងកំឡុងពេលប្រតិបត្តិការសកម្មភាពមិន៖

- ត្រួតពិនិត្យវឌ្ឍនភាពក្នុងការបំពេញគោលដៅ និងអនុលោមភាពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលបានកំណត់នៅក្នុងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA
- ការវាយតម្លៃត្រូវបានអនុវត្តដោយពិចារណាលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅដែលបានកំណត់នៅក្នុងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA
- ផ្តល់ការពន្យល់ និងយោបល់នានាស្តីពីការការពារបរិស្ថានដល់ប្រតិបត្តិករសកម្មភាពមិន បន្ទាប់ពីការចុះត្រួតពិនិត្យ
- បន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យបានបញ្ចប់ គួរធ្វើការវាយតម្លៃទីវាលទៅតាមតម្រូវការជាក់ស្តែង ដើម្បីវាយតម្លៃពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅដែលបានកំណត់ក្នុងឯកសារវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA ។

❖ ការរៀបចំឯកសារ៖

- រៀបចំទុកដាក់ឯកសារ និងកំណត់ត្រានានាស្តីពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅក្នុងការការពារបរិស្ថាន រួមទាំងចំណុចសំខាន់ៗដែលបានរកឃើញក្នុងពេលវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- កត់ត្រាឧបទ្វីហេតុបរិស្ថានដែលកើតឡើង ទុកជាឯកសារឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- រៀបចំទុកដាក់ឯកសារ និងកំណត់ត្រាបទពិសោធន៍ល្អៗ ព្រមទាំងការអនុវត្តល្អ/ឧត្តមានុវត្តនានាផងដែរ
- រៀបចំទុកដាក់ឯកសាររបស់ប្រតិបត្តិករសកម្មភាពមិន (ផែនការការងារ គោលនយោបាយ និងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ) ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

គ.៣. សម្រាប់ប្រតិបត្តិករសកម្មភាពមិន

ប្រតិបត្តិករសកម្មភាពមិនត្រូវអនុវត្តការងារប្រតិបត្តិការទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅដែលបានកំណត់ដោយការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA ។ ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវស្វែងយល់ និងឯកភាពទៅលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដើម្បីចងក្រងជាឯកសារសម្រាប់ការអនុវត្តការងារ។ ដើម្បីបំពេញនូវទំនួលខុសត្រូវប្រតិបត្តិករគួរយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

❖ ការអនុវត្តការងារ ឬការចូលរួមដេញថ្លៃគម្រោង៖

- លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅសម្រាប់ការការពារបរិស្ថាន នៅក្នុងការអនុវត្តការងារនិងការចូលរួមដេញថ្លៃគម្រោង គឺផ្អែកលើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA
- ត្រូវស្វែងយល់លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅ និងរៀបចំឯកសារនានាឱ្យបានច្បាស់លាស់ (គោលនយោបាយ ច្បាប់ និងចំណុចសំខាន់ៗរកឃើញក្នុងពេលវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA)។ ប្រសិនបើមិនយល់ច្បាស់ ឬមិនមានឯកសារគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវស្នើសុំការពន្យល់ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធ
- ត្រូវត្រៀមឯកសារផ្ទៃក្នុងស្តីពីការការពារបរិស្ថានឱ្យបានរួចរាល់ និងផ្តល់ជូនអាជ្ញាធរមិន (គោលនយោបាយ នីតិវិធីប្រតិបត្តិការ និងផែនការការងារ)
- ដាក់ជូនផែនការការពារ និងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបញ្ជាក់ថាស្ថាប័នអ្នកអាចឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងសម្រេចគោលដៅដែលបានចែងនៅក្នុងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA។

❖ ការធ្វើផែនការ៖

- ធានាថាសមត្ថភាព និងការយល់ដឹងអំពីការការពារបរិស្ថានស្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅដែលបានកំណត់នៅក្នុងឯកសារវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA
- ធានាថាផែនការដែលបានរៀបចំ ឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលបានចែងនៅក្នុងឯកសារវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA
- ចូលរួមផ្តល់យោបល់ជាបទពិសោធន៍ និងឧត្តមានុវត្តដល់អាជ្ញាធរមើន ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅសម្រាប់ការការពារបរិស្ថាន។

❖ ការតាមដាន និងវាយតម្លៃ៖

- លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅដែលកំណត់ដោយការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA ដែលបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារដេញថ្លៃ កិច្ចសន្យា បទបញ្ជាការកិច្ច ឬផែនការការងារ ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគុណភាពផ្ទៃក្នុង (QMS)
- ចាត់តាំងជនបង្គោលទទួលខុសត្រូវលើការអនុវត្តលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងគោលដៅសម្រាប់ការការពារបរិស្ថាន
- ដាក់បញ្ចូលព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធការការពារបរិស្ថានក្នុងប្រព័ន្ធរាយការណ៍។

❖ ការរៀបចំឯកសារ៖

- រៀបចំទុកដាក់ឯកសារគោលនយោបាយ និងឯកសារច្បាប់ដែលផ្តល់ដោយអាជ្ញាធរមើន ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- រៀបចំទុកដាក់ឯកសាររបាយការណ៍ស្តីពីការការពារបរិស្ថានឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- រៀបចំទុកដាក់ឯកសារ និងកំណត់ត្រាបទពិសោធន៍ល្អៗ ព្រមទាំងឧត្តមានុវត្តនានា ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ឧបសម្ព័ន្ធ យ៖ (ព័ត៌មាន) បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

បញ្ជីត្រួតពិនិត្យខាងក្រោមសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាជំនួយសម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្រងការដ្ឋាន និងបុគ្គលិកប្រតិបត្តិការ ដើម្បីបញ្ជាក់ថារាល់ទិដ្ឋភាពបរិស្ថានត្រូវបានឆ្លើយតបគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ នៅពេលប្រើប្រាស់ការដ្ឋាន ។

យ.១. ការជ្រើសរើសទីតាំងការដ្ឋាន

- ទីតាំងការដ្ឋានត្រូវបានជ្រើសរើស ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយប្រធានសហគមន៍មូលដ្ឋាន(មេឃុំ)
- គួរជ្រើសរើសទីតាំងការដ្ឋានដែលមានស្រាប់ និងមានផ្លូវចូល
- ចៀសវាងតំបន់ដែលងាយប៉ះពាល់ដល់ផលិតភាពកសិកម្ម ឬបរិស្ថាន
- ធានាសុវត្ថិភាព ក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ទឹកសម្រាប់បរិភោគ ការបំផ្លាញចោលលាមកនិងទឹកនោមមនុស្ស ទឹកសំណល់ និងសំរាម ការគ្រប់គ្រងសត្វល្អិតនិងសត្វកកេរ ការគ្រប់គ្រងម្ហូបអាហារ និងការរៀបចំកន្លែងបង្ហូរទឹកនៅក្នុងការដ្ឋាន
- ជៀសវាងការឈូសឆាយរុក្ខជាតិដោយគ្រឿងចក្រ ប្រសិនបើអាចគួរកាត់រុក្ខជាតិដោយដៃ ជៀសវាងការរំខានដល់សណ្ឋានដី ឬការគាស់

កាយ

- ការដ្ឋានត្រូវរៀបចំនៅលើទីតាំងដែលមានសណ្ឋានដីស្មើភាព មានកន្លែងបង្ហូរទឹកសមស្រប ហើយប្រសិនបើអាចគឺមានជម្រៅដីគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ដឹកបង្គន់អនាម័យ រណ្តៅទឹក និងរណ្តៅសំរាម។

យ.២. ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក

- ពេលរៀបចំការដ្ឋានត្រូវចៀសវាងការរំខានដល់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកដល់អ្នកប្រើប្រាស់/ម្ចាស់ដី និងសហគមន៍នៅជិត
- ទឹកដែលបានផ្គត់ផ្គង់ត្រូវមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់ការប្រើប្រាស់របស់មនុស្ស។

យ.៣. កាកសំណល់រឹង

- ត្រូវធ្វើការសម្អាតសំរាម នៅក្នុងតំបន់ការដ្ឋាន
- បុគ្គលិកទាំងអស់ត្រូវបានណែនាំឱ្យបោះចោលសំណល់អាហារ និងកាកសំណល់ផ្សេងទៀតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ធុងកាកសំណល់រឹងត្រូវ៖
 - មានទំហំគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទុកដាក់កាកសំណល់ទាំងអស់នៅក្នុងរយៈពេលសមស្រប
 - មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការញែកកាកសំណល់ដែលងាយឆេះ និងកាកសំណល់ផ្សេងៗ
 - រឹងមាំដែលមិនអាចបំផ្លាញដោយសត្វ និងសត្វល្អិត ជាពិសេសសម្រាប់សត្វកកេរ
 - មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ផ្ទុកអង្គធាតុរាវ
 - មានជាប្រចាំ
 - ត្រូវយកកាកសំណល់ទៅកែច្នៃ ឬបំផ្លាញចោលនៅកន្លែងចាក់សំរាម ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងសម្អាតរាល់សំណល់វត្ថុ ឬសំរាមដែលនៅតាមផ្លូវចូលការដ្ឋាន។
- កាកសំណល់ដែលត្រូវបំផ្លាញចោលនៅការដ្ឋាន៖
 - គួរដុត និងបំផ្លាញចោលកាកសំណល់រឹងងាយឆេះជាប្រចាំនៅក្នុងរណ្តៅដី ចំណែកសំណល់ឆេះគួរលុបគ្របពីលើដោយដីបន្ទាប់ពីការដុត ឬការបំផ្លាញចោល
 - គួរទុកដាក់កាកសំណល់ផ្សេងទៀតដោយកប់នៅក្នុងរណ្តៅ និងលុបគ្របពីលើដោយដីជារៀងរាល់ថ្ងៃ
 - រណ្តៅកប់ទាំងអស់ត្រូវមានទីតាំងស្ថិតនៅឆ្ងាយពីប្រភពទឹកដើម្បីការពារមិនឱ្យសារធាតុពុលហូរចូលទន្លេបឹងប្តូរ និងប្រព័ន្ធទឹកក្រោមដី។ បាតរណ្តៅត្រូវស្ថិតនៅជម្រៅសមរម្យលើ

ប្រព័ន្ធទឹក

- ត្រូវប្រមូលកាកសំណល់មានសារធាតុពុល ឬគ្រោះថ្នាក់ ទៅកន្លែងបំផ្លាញចោលដែលបានអនុញ្ញាតិ។

យ.៤. កាកសំណល់មនុស្ស

- មិនត្រូវបង្ហូរកាកសំណល់មនុស្ស ចូលទៅក្នុងប្រភពទឹក ឬលើផ្ទៃដីឡើយ
- ការប្រើប្រាស់បង្គន់អនាម័យគួរពិចារណាចំណុចសំខាន់ដូចខាងក្រោម៖
 - បង្គន់មួយគួរប្រើប្រាស់សម្រាប់មនុស្សយ៉ាងច្រើន ២០នាក់
 - បង្គន់មានចម្ងាយយ៉ាងតិច ៦ម៉ែត្រពីកន្លែងស្នាក់នៅ ឬកន្លែងរៀបចំអាហារ និងយ៉ាងហោចណាស់ ២០ម៉ែត្រពីផ្លូវទឹក អណ្តូង ឬប្រភពទឹកបរិភោគផ្សេងទៀត
 - ទឹកប្រើប្រាស់លើផ្ទៃដីគួរបង្ហូរចេញឱ្យឆ្ងាយ និងមិនហូរចូលក្នុងរណ្តៅ
- បាចកំបោរជាប្រចាំ។

D

យ.៥. ការគ្រប់គ្រងទឹកសំណល់

- ត្រូវបង្ហូរទឹកសំណល់ពីទឹកបោកគក់ ទឹកងូត និងទឹកផ្ទះបាយ ទៅក្នុងរណ្តៅសំណល់ទឹក លើកលែងតែចំនួនទឹកមានបរិមាណតិចតួច
- មិនត្រូវបង្ហូរទឹកសំណល់ចូលក្នុងប្រភពទឹក ឬបង្គន់អនាម័យទេ
- រណ្តៅទឹកសំណល់ត្រូវ៖
 - មានទំហំធំល្មមគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីផ្ទុកបរិមាណទឹកដែលបានប្រើប្រាស់
 - រៀបចំឱ្យមានសុវត្ថិភាពដោយដាក់របាំងនៅជុំវិញតែមរណ្តៅ
 - ដាក់ថ្នាំសំលាប់មេរោគឱ្យបានទៀងទាត់។

យ.៦. ពេលបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការ

- ត្រូវយកចេញទាំងស្រុងរាល់សម្ភារការដ្ឋាន និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធស្នាក់នៅ សម្រាប់ការដ្ឋានបោសសម្អាតមិនដូចជា អាគារ គ្រឿងបរិក្ខារ និងវត្ថុផ្សេងទៀត
- ចាក់ដីលុបបំពេញបង្គន់អនាម័យ រណ្តៅទឹកសំណល់ និងរណ្តៅចាក់សំរាមឱ្យស្មើផ្ទៃដីខាងលើ ដើម្បីការពារការហូរច្រោះ និងទុកឱ្យស្មើ/រុក្ខជាតិធម្មជាតិដុះឡើងវិញ
- ត្រូវរុះរើសម្ភារបើកផ្លូវ លូបណ្តោះអាសន្ន និងបណ្តាញខ្សែទឹកកប់នានា ដើម្បីឱ្យទីតាំងការដ្ឋានមានស្ថានភាពស្រដៀងស្ថានភាពមុនប្រតិបត្តិការ

- លំនាំបង្កទឹកដើមត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញ
- តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន តំបន់ដែលទទួលបានការប៉ះពាល់ទាំងអស់គួរត្រូវបានស្តារឡើងវិញឱ្យដូចស្ថានភាពដើម ឬស្រដៀងគ្នា។